

Bruxelles, den 17.1.2014
COM(2014) 13 final

**KOMMISSIONENS OG EU-UDENRIGSTJENESTENS SVAR PÅ DEN
EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING**

**"EU'S KLIMAFINANSIERING INDEN FOR RAMMERNE AF EKSTERN
BISTAND"**

DA

DA

KOMMISSIONENS OG EU-UDENRIGSTJENESTENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING

EU'S KLIMAFINANSIERING INDEN FOR RAMMERNE AF EKSTERN BISTAND

RESUMÉ

IV. I September 2013 indgav Kommissionen og medlemsstaterne deres holdninger til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) vedrørende strategier og tilgange til mobilisering af optrappede klimafinansieringsstrømme som et bidrag til alle de udviklede landes tilsagn for 2020. Kommissionen har ydermere inden for rammerne af arbejdsgruppen vedrørende energi og klimaændringer under udvalget for økonomisk politik gjort en ihærdig indsats for at indarbejde definitionen af privat klimafinansiering i Rådets konklusioner fra maj og oktober.

Efter Kommissionens opfattelse er HSF-forpligtelsen blevet overholdt inden for parametrene i de relevante UNFCCC-dokumenter. Vi er dog enige i, at det er nødvendigt at arbejde videre med visse metodiske koncepter og opnå enighed herom på internationalt og EU-plan, for at systemet kan blive mere robust.

Kommissionen har forsøgt at forhindre den hastige udbredelse af klimafonde, bl.a. ved at spille en aktiv rolle i det indledende arbejde omkring oprettelsen af den grønne klimafond, og har sammen med medlemsstaterne støttet op om den holdning, at denne fond bør være den vigtigste leveringskanal under konventionen.

V. Kommissionen og Udenrigstjenesten er enige og vil tage initiativ til at forbedre koordineringen, som det fremgår nedenfor.

VI.

(a)

Første led: Kommissionen indvilliger i at iværksætte drøftelser med medlemsstaterne om lanceringen af en køreplan, men den endelige afgørelse afhænger af medlemsstaterne.

Andet led: Kommissionen er enig: Der er planlagt en uafhængig evaluering af den globale klimaalliance, som begynder i december 2013.

(b)

Kommissionen og Udenrigstjenesten tilslutter sig denne anbefaling. Der findes allerede et grundlæggende system til rapportering af tilsagn i forhold til målet på 20 %.

Desuden vil Kommissionen indarbejde data om klimarelevante tilsagn i årsrapporterne.

(c)

Første led: Kommissionen tilslutter sig denne anbefaling og vil arbejde sammen med medlemsstaterne for at opnå enighed om en fælles EU-standard for overvågning, rapportering og verifikation af offentlig klimafinansiering tidsnok inden rapporteringen i medfør af forordningen om overvågningsmekanismen i 2014.

Desuden vil Kommissionen arbejde sammen med medlemsstaterne om at gennemføre UNFCCC's nylige beslutninger fra COP 19 (2013) om klimafinansieringsrapportering og inden for OECD DAC.

Andet led: Kommissionen er enig. Kommissionen vil søge at sætte udveksling af oplysninger på EU-plan vedrørende støtte og styrket koordinering på dagsordenen for ekspertgruppen vedrørende gennemførelsesmidler og netværket for grønt diplomati.

Kommissionen vil også foreslå at lancere debatten i ekspertgruppen vedrørende multilaterale miljøaftaler, undergruppen vedrørende klimaændringer.

BEMÆRKNINGER

29. Kommissionen og Udenrigstjenesten er enige i at koordineringen af bistandstildelingen på globalt plan er svag. Kommissionen og Udenrigstjenesten vil søge at forbedre koordineringen af klimafinansieringen på EU-plan i de relevante ekspertgrupper for at sikre, at indsatsen på de forskellige områder supplerer hinanden bedre.

30. Kommissionen og Udenrigstjenesten er enige i, at EU ikke havde gjort så store fremskridt, som man havde håbet hvad angår fælles programmering ved udgangen af 2011. Siden da har omkring 40 lande givet tilsagn om at indgå i fælles programmering.

32. Kommissionen gør klart, at selv om koordineringen absolut kan forbedres, har man gennemført initiativer i Indonesien som f.eks. EU-koordineringsmøder om klimaændringer hver anden måned, så der er faktisk blevet gjort en indsats i forbindelse med koordinering.

Boks 1: Bangladesh: Et eksempel på ukoordinerede programmer.

Den oprindeligt foreslåede løsning (der er finansieret af Det Forenede Kongerige og OXFAM) var ikke tilstrækkelig til at dække hele behovet for drikkevand i Bainpara og omegn, hvilket pressede samtlige interessenter, herunder de endelige støttemodtagere, regeringen og donororganisationerne til at finde frem til en bredere løsning, der blev samfinansieret af EU. Efter dette er koordineringen blandt interessenterne helt bestemt blevet styrket.

33.

(a) Fra midten af 2015 vil EU's bistand blive synkroniseret med Bangladesh' 7. femårsplan fra 2015-2020, og EU har forpligtet sig til at lancere fælles programmering på udvalgte områder i samarbejde med interesserede EU-medlemsstater. Dette vil kræve en gennemgang af det flerårige vejledende program 2014-2020 med henblik på de næste fem år samt mulige ændringer.

34. Kommissionen og Udenrigstjenesten understreger, at det er antallet af donorer snarere end konkurrencen mellem dem, der vanskeliggør koordineringen ud over den primære udfordring, nemlig manglende koordinering fra regeringens side.

35. Nøjagtigt derfor bliver størstedelen af klimafinansieringen i Bangladesh håndteret separat (dvs. enten gennem donorstyrede projekter eller gennem trustfonde styret af Verdensbanken, se nedenfor).

37. I Indonesien gør udviklingspartnerne en samlet indsats vedrørende korruptionsspørgsmål ved hjælp af PNPM-faciliteten (udvikling af lokale initiativer i landdistrikterne), en trustfond med støtte fra flere donorer, der administreres af Verdensbanken.

39. Kommissionen støtter regeringerne i at tage hånd om spørgsmålet vedrørende koordinering og prioritering f.eks. ved hjælp af den globale klimaalliance. Eksempler på lande, hvor den globale klimaalliance støtter iværksættelsen af regeringernes koordineringsmekanismer, er: Nepal, Cambodja, Guyana, Seychellerne og Salomonøerne, Bhutan, Tchad, Lesotho og Gambia.

41. Det fremgår af Økofin-Rådets konklusioner af 15. oktober 2013 at "EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til at optrappe mobiliseringen af klimafinansieringen i forbindelse med betydningsfulde modvirkningstiltag og åbenhed omkring gennemførelsen for at bidrage med deres del af de udviklede landes mål om i fællesskab at mobilisere 100 mia. USD senest i 2020 fra en bred vifte af finansieringskilder...." Kommissionen er allerede i færd med at udvikle en vision om at optrappe klimafinansieringen indtil 2020. EU og medlemsstaterne har i september 2013 indgivet deres holdninger vedrørende strategier og tilgange til mobilisering af optrappet klimafinansiering til

UNFCCC. De indsendte dokumenter kan ses på:

http://unfccc.int/files/documentation/submissions_from_parties/application/pdf/cop_suf_eu_02092013.pdf

(a) Hvad angår en definition af klimafinansiering, fandt der drøftelser sted i udvalget for økonomisk politik, og disse vil fortsætte på baggrund af resultaterne fra konferencen for UNFCCC-parterne fra den 11. til den 22. november 2013 i Warszawa.

(b) Alle udviklede EU-medlemsstater har givet tilsagn om at optrappe klimafinansieringen. Desuden berører tilsagnet om 100 mia. USD alle udviklede lande i verden. Indtil videre er EU's køreplan ikke en betingelse for optrapningen af de enkelte medlemsstaters klimafinansiering, og den kan heller ikke adskilles fra bidragene fra andre udviklede lande.

Den endelige afgørelse om en køreplan afhænger af medlemsstaterne.

44. Der er forskel på "tilsagn" og "løfter". Kommissionen anvender Rio-markører til forpligtede midler, så snart den økonomiske afgørelse er truffet. Dette udgør derfor en garanti for, at betalingen vil ske herefter. Desuden gør det fælles relex-informationssystem (CRIS) det også muligt for Kommissionen at udføre betalinger, hvis dette kræves i medfør af rapporteringsrammen.

49. Kommissionen godtager, at medlemsstaterne anvender forskellige tilgange til kvantificering af klimaomkostninger baseret på Rio-markører. OECD DAC og EU gør en fortsat indsats for at analysere de forskellige tilgange med henblik på fremtidig harmonisering.

54. Kommissionen har udregnet det samlede beløb på 7,34 mia. EUR på baggrund af det samlede årlige beløb, som hver medlemsstat rapporterer i fuld overensstemmelse med dens mandat i forbindelse med delte kompetencer.

Eftersom listen over eksempler, som retten anvendte ikke skulle være udtømmende, er det klart, at den ikke stemmer overens med det samlede indrapporterede beløb.

Listen over eksempler på interventioner er udarbejdet af Kommissionen på baggrund af medlemsstaternes data og indeholder en mængde eksempler på projekter, som det klart fremgår af Kommissionens websted og tabellens titel.

55. HSF-forpligtelsen blev overholdt inden for de parametre, der er angivet i de relevante UNFCCC-dokumenter.

59. Kommissionen har forsøgt at forhindre den hastige udbredelse af klimafonde bl.a. ved at spille en aktiv rolle i det indledende arbejde omkring oprettelsen af den grønne klimafond og har sammen med medlemsstaterne støttet op om den holdning, at denne fond bør være den vigtigste leveringskanal under konventionen. Der gennemføres hyppigt dialoger med eksperter og samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne om klimafinansiering i en række permanente EU-arbejdsgrupper.

61. Kommissionen har integreret den globale klimaalliance i sin egen programmering. Interventionerne under den globale klimaalliance, herunder støtte til det generelle initiativ, er blevet forpligtet, godkendt og rapporteret under det tematiske program for miljø og bæredygtig udvikling af naturressourcer, herunder energi (ENRTP) og den 10. europæiske udviklingsfond.

Fem EU-medlemsstater har samfinansieret den globale klimaalliance, der er iværksat af Kommissionen. Den globale klimaalliance har været en vigtig kilde til levering af hurtig startfinansiering for en række EU-medlemsstater (31 mio. EUR fra Irland, 1,2 mio. EUR fra Cypern og 0,8 mio. EUR fra Estland).

Desuden samfinansierer den globale klimaalliance individuelle interventioner med syv medlemsstater.

62. Kommissionen bevarede den globale klimaalliance af følgende årsager:

1. Ud over at yde økonomisk støtte yder den globale klimaalliance også teknisk bistand og udgør en platform for dialog og udveksling af erfaringer.
2. Den globale klimaalliance tjener også som katalysator for yderligere integration af klimaændringer i EU's generelle udviklingsbistand. Den er således anderledes end andre vertikale fonde.
3. Den grønne klimafond er endnu ikke i brug.

Den globale klimaalliance blev tilpasset, for at der kunne tages hånd om udviklingslandenes administrative byrde, bl.a. ved at bringe den globale klimaalliances programmer på linje med nationale strategier og programmer og ved at fokusere på at strømline klimaændringer, så de passer ind i nationale udviklingsprocesser.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

65. Kommissionen og Udenrigstjenesten er enige og vil tage initiativer for at forbedre koordineringen, som det fremgår nedenfor.

67. Kommissionen og Udenrigstjenesten vil skærpe indsatsen yderligere for at forbedre koordineringen af klimafinansieringen inden for rammerne af eksisterende ekspertgrupper (f.eks. udvalget om økonomisk politik, ekspertgruppen om gennemførelsesmidler og ekspertgruppen om tilpasning)

68. Kommissionen har forsøgt at forhindre den hastige udbredelse af klimafonde bl.a. ved at spille en aktiv rolle i det indledende arbejde omkring oprettelsen af den grønne klimafond og har sammen med medlemsstaterne støttet op om den holdning, at denne fond bør være den vigtigste leveringskanal under konventionen.

Anbefaling 1

Kommissionen indvilliger i at iværksætte drøftelser med medlemsstaterne om lanceringen af en køreplan, men den endelige afgørelse afhænger af medlemsstaterne.

Anbefaling 2

Kommissionen tilslutter sig denne anbefaling og vil arbejde sammen med medlemsstaterne for at opnå enighed om en fælles EU-standard for overvågning, rapportering og verifikation af offentlig klimafinansiering tidsnok inden rapporteringen i medfør af forordningen om overvågningsmekanismen i 2014.

Desuden vil Kommissionen arbejde sammen med medlemsstaterne for at gennemføre UNFCCC's nylige beslutninger fra COP 19 (2013) om klimafinansieringsrapportering og inden for rammerne af OECD DAC.

Anbefaling 3

Kommissionen og Udenrigstjenesten tilslutter sig denne anbefaling. Der findes allerede et grundlæggende system til rapportering af tilsagn i forhold til målet på 20 %. I de kommende måneder vil Kommissionen gennemgå Rio-markørsystemet med henblik på at udpege svagheder og foreslå foranstaltninger til at forbedre anvendelsen af systemet.

Desuden vil Kommissionen indarbejde data om klimarelevante tilsagn i årsrapporterne.

Anbefaling 4

Kommissionen tilslutter sig anbefalingen. Der er planlagt en uafhængig evaluering af den globale klimaalliance, som begynder i december 2013.

Anbefaling 5

Kommissionen tilslutter sig anbefalingen og vil søge at sætte udveksling af oplysninger på EU-plan vedrørende støtte og styrket koordinering på dagsordenen for ekspertgruppen vedrørende gennemførelsesmidler og netværket for grønt diplomati.

Kommissionen vil også foreslå at lancere debatten i ekspertgruppen vedrørende multilaterale miljøaftaler, undergruppen vedrørende klimaændringer.